

inddrage andre aktører i arbejdet med at få arbejdsløse i arbejde.

Nu er det jo ikke sådan, at alle, som kommer forbi en arbejdsformidling, pr. definition er svage, udstødte eller marginaliserede grupper.

Rigtig mange af dem, der kommer forbi en arbejdsformidling, er jo ude igen i løbet af det første år. Det er stadig væk langt de fleste, som oplever den situation.

Derfor er det også fornuftigt at lade det første år være en dagpengeperiode i traditionel forstand. Men det er væsentligt, at når det drejer sig om dem, der er i dagpengesystemet i længere perioder, er der mulighed for i højere grad at inddrage andre aktører. Det er jeg overbevist om vil medvirke til at skabe en bedre kvalitet i arbejdet med at få en kvalitativ aktivering op at stå.

Derudover er det væsentligt, at det nu også understreges, at der i langt højere grad skal tages individuelle kriterier i brug, når der skal udpeges målgrupper.

Det er også væsentligt for Det Radikale Venstre, at vi i erkendelse af, at der er ved at opstå flaskehalse, benytter lejligheden til at få målrettet en del af den uddannelse, som man kan tage i aktivperioden, mod det arbejde, der nu engang er på arbejdsmarkedet.

For at sætte tingene på spidsen kan jeg sige, at vi selvfølgelig heller ikke fra Det Radikale Venstres side kan acceptere, at hvis der er 500.000 ledige job i metalindustrien og der er 500.000 ledige, som gerne vil uddanne sig til syersker, sender man dem på uddannelse inden for det område. Men det er at sætte tingene på spidsen, og vi skal finde en balance mellem hensynet til den enkeltes interesser, evner og lyst og samfundets overordnede behov for en økonomisk sammenhæng og en sammenhæng mellem efterspørgslen efter og udbudet af arbejdskraft.

Det Radikale Venstre mener, at det her samlet set er en reform, som tager højde for den tid, som vi lever i, og den situation, som vi er i, og den samfundsudvikling, som er det positive resultat af den politik, som er blevet ført igennem de senere år. Og Det Radikale Venstre mener, at den vil være med til at modvirke flaskehalse og være med til at modvirke, at vi kommer i en situation, hvor vi får en opbremsning af den økonomiske udvikling med et deraf følgende stort pres på især de svageste grupper, for så vil de ikke have de samme muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, som de har i øjeblikket.

Derfor er det et meget fremsynet reformforslag, der er lagt frem, og derfor kan Det Radikale Venstre støtte reformen og se frem til det kommende arbejde.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Den radikale ordfører spurgte retorisk, om det bedste, man kunne gøre for de ledige, var at lade dem være i fred, og dertil vil jeg sige, at det har jeg ikke hørt nogen gøre sig til talsperson for. Tværtimod vil jeg sige, at det bedste, man kan gøre for de arbejdsløse, er at tilbyde dem arbejde. Og det, der er problemet i de stramninger, der nu foregår, er jo, at der ikke er én af de stramninger, der i sig selv fører til et rigtigt arbejde.

Specielt hæfter jeg mig ved de initiativer, der tages for de 50-54-årige, og dér vil jeg godt spørge, om den radikale ordfører i modsætning til de socialdemokratiske ordførere er vidende om, at nøjagtig de samme rådighedsregler og nøjagtig de samme aktiveringsregler i aktivperioden gælder for den 30-årige, den 51-årige og den 58-årige, og at der altså er tale om, at man vil lave andre bestemmelser, hvis man ønsker at gøre det på en anden måde. Og jeg kan henvise til, at den regel om aktivering, som gælder for alle andre, selvfølgelig også gælder for en 50-årig, en 51-årig og en 52-årig i aktivperioden.

Ønsker man, at en person skal i aktivering i 12 år, altså i 12 års uafbrudt aktivering? Er det det, der er meningen, når man siger, at dermed opnår man at bringe de pågældende nærmere til et normalt arbejde? Er det det, der er forestillingen? Og hvis det er det, vil jeg gerne have en vurdering af, hvordan det skulle kunne bringe den pågældende i arbejde i mere almindelig forstand.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Til fru Jette Gottlieb:

Det væsentligste ved, at vi ligestiller rettighederne for de 50-54-årige, er, at vi på den måde signalerer, at vi ikke længere går ud fra som en næsten given sag, at hvis man ender i arbejdsløshed, når man har passeret de 50, eller umiddelbart før man fylder 50, kommer man bare ikke i arbejde mere.

Det er det væsentligste signal, vi sender dels til systemet, dels til arbejdsgiverne. Det er et spørgsmål om at sende nogle holdningssig-